

VOJTINA ÖRÖK

GÁTI JÓZSEF

JÓNÁS

**könyvét hallgatom,
a kerítés-ablakon
cet-sötét az ég.
Sövényt-felhőket-Ninivét
háborgat kint a zápor,
Ki az, mi az? – bent csücsülök,
menekülésre bátor.
Könnyű dsidások állnak őrt
kerítés-polcokon,
a Gazda hangját hallgatom
barna bús szobámban,
most teszi fel az Esti kérdést,
persze, rezignáltan.
Szeme villámló részvét:
égő sziszifuszi kő,
s egy árva perc se pusztul
Ninivében,
íme, a feltöltött idő.**